

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 6/2020
02.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела трговина утицајем у саизвршилаштву из члана 366. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К. По1 24/17 од 14.06.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 26/19 од 27.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.06.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, К. По1. бр. 24/17 од 14.06.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 26/19 од 27.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К. По1 24/17 од 14.06.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела трговина утицајем у саизвршилаштву из члана 366. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 09.12.2016. године до 30.10.2018. године.

Истом пресудом, на основу члана 85. у вези члана 80. КЗ, окривљеном АА је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности и то забране вршења свих позива у области правосуђа у трајању од 5 година.

Наведеном пресудом на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. ЗКП обавезан је окривљени АА да плати на име трошкова кривичног поступка износ од 17.451,00 динара и на име паушала износ од 30.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 26/19 од 27.12.2019. године у ставу првом одбијене су као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Дејана Драгића, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К. По1 бр. 24/17 од 14.06.2019. године је потврђена док је у ставу другом одбачена жалба пуномоћника ББ, адвоката Душана Братића, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К. По1 бр. 24/17 од 14.06.2019. године, као недозвољена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милинко Јовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да се захтевом указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи у погледу правне оцене дела и донесе пресуду којом се на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбија оптужба против окривљеног због кривичног дела трговина утицајем у саизвршилаштву из члана 366. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је кривично дело трговина утицајем из члана 366. КЗ, прописано законом као кривично дело против службене дужности, што значи да окривљени, у конкретном случају, није могао да захтева или прими поклон или какву другу корист (што се није ни догодило), да коришћењем свог службеног или друштвеног положаја или стварног или претпостављеног утицаја посредује (што се није ни догодило) утиче да се изврши службена радња, конкретно продаја кланице, у стечају, непосредном погодбом. Наиме, стечајни управник, као службено лице уопште није овлашћен да одлучује о продаји привредног друштва - кланице, па се на њега не може ни утицати, нити преко њега посредовати у циљу остварења одређеног исхода тог поступка, обзиром да је стечајни поступак ригидно и прецизно регулисан Законом о стечају. Како окривљени АА кривично дело није могао извршити посредовањем или утицајем на начин како је то нападнутим пресудама представљено, нити га је могло извршити службено лице које није овлашћено да о томе одлучује, а у конкретном случају нема ни противправности ни оштећене стране, као ни штетне последице, побијаним пресудама је у односу на окривљеног АА учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Одредбом члана 366. став 1. КЗ (који је био у примени од 11.09.2009. године до 28.02.2018. године у време извршења кривичног дела), прописано је да ко захтева или

прими награду или какву другу корист за себе или другог, непосредно или преко трећег лица, да коришћењем свог службеног или друштвеног положаја или стварног или претпостављеног утицаја, посредује да се изврши или не изврши нека службена радња казниће се затвором од 6 месеци до 5 година.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је у време, на начин и на месту ближе описаном у изреци те пресуде, окривљени АА, председник Привредног суда у ... дана 18.08.2016. године преко правноснажно осуђеног ВВ са којим је заједнички учествовао у извршењу кривичног дела, захтевао од ББ награду од 10.000 евра и дана 09.12.2016. године је примио награду од ББ у износу од 10.000 евра, да коришћењем свог службеног положаја и стварног утицаја посредује код ГГ, стечајног управника у Привредном друштву за клање и прераду меса кланица „ДД“ д.о.о. ... -у стечају, да се изврши службена радња, продаја имовине тог Привредног друштва у стечају непосредном погодбом ББ, у више наврата до децембра 2016. године је контактирао ГГ у вези самог поступка продаје, расписивање јавних огласа, начина продаје, исхода поступка продаје, пријављених заинтересованих купаца, уплате депозита, износа понуде ББ и у вези прикупљених информација лично или преко правноснажно осуђеног ВВ обавештавао о предузетим радњама и давао упутства ББ о даљим радњама које треба да предузме да би постала власник имовине Привредног друштва за клање и прераду меса кланица „ДД“ д.о.о. ... -у стечају, па је приликом непосредног контакта 13.09.2016. године обећао ББ да ће посао у вези куповине наведеног привредног друштва од стране оштећене бити завршен до краја 2016. године, па је 03.11.2016. године контактирао ГГ, када је сазнао да се нико није јавио на последњи јавни позив за продају имовине, након чега је контактирао осуђеног ВВ и преко њега поручио ББ да поднесе понуду по препоруци стечајног управника, што је она и учинила дана 14.11.2016. године, у вези са којом понудом је ГГ дана 16.11.2016. године упутио захтев Одбору поверилаца за разматрање понуде за куповину, након чега је Одбор поверилаца дана 24.11.2016. године дао сагласност за продају имовине стечајног дужника Привредног друштва за клање и прераду меса кланица „ДД“ д.о.о. ... -у стечају у свему према условима из понуде ББ за купопродајну цену од 19.000.000,00 динара, па је дана 30.11.2016. године ГГ сачинио, потписао и упутио ББ обавештење и захтев за уплату новчаних средстава у вези са предметом понуде, након чега је дана 06.12.2016. године окривљени АА, након позива ГГ, у коме му је саопштио да је ББ примила обавештење, контактирао правноснажно осуђеног ВВ и пренео му наведену информацију, а дана 09.12.2016. године, преко правноснажно осуђеног ВВ са ББ договорио примопредају награде и истог дана у кафићу „ЂЂ“ у ... од ББ на име награде за посредовање примио готов новац у износу од 10.000 евра.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела садржаног у изреци првостепене пресуде произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим-окривљени је преко ВВ од ББ захтевао награду, потом примио награду од ББ за коришћење свог службеног положаја и стварног утицаја да посредује код стечајног управника ГГ да се изврши службена радња продаје имовине кланице „ДД“ непосредном погодбом ББ, па су наводи захтева за заштиту законитости којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у побијаним пресудама, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА наведено је и да је у конкретном случају учињена повред закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер нема оштећене стране нити штетне последице. Штетна последица према одредби члана 366. став 1. КЗ не представља битан елемент овог кривичног дела, што значи да у конкретном случају те околности није нужно утврђивати, јер нису од значаја за постојање овог кривичног дела, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да временски период од 23.10.2016. године до 16.11.2016. године није покривен наредбама о примени мера тајног надзора комуникације, тајног праћења и снимања, па су сви докази прибављени применом ових мера у том периоду незаконити, а побијане пресуде обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је Наредбом судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Пов-По1 бр 1556/16 од 22.07.2016. године према осумњиченом АА одређена мера тајни надзор и снимање телефонских разговора и комуникација коју упућује преко телефонских бројева наведених у тој Наредби и других телефонских бројева према оштећеној ББ на њене бројеве телефона који су наведени у наредби, и одређено да ће се надзор над овим бројевима телефона вршити само у односу на долазне позиве и СМС поруке, а одређена је и мера тајно праћење и снимање ради откривања контаката и комуникација осумњиченог ББ на јавним местима-отвореном простору на подручју ..., ... и ..., без инсталирања опреме и технике, која ће бити коришћена приликом спровођења тајног праћења у објектима и то искључиво када је лице присутно и у ограниченом простору у ком је присутан приликом контаката које остварује са лицима са којима договора или планира извршење кривичног дела, због постојања основа сумње да заједно са другим лицима врши кривична дела из члана 346. и 367. КЗ са елементима организованог криминала. Истом Наредбом, одређено је да доказне радње могу трајати најдуже 3 месеца, с тим што ће се њихово извођење прекинути чим престану разлози за њихову примену. Наведена Наредба проширена је Наредбом судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Пов-По1 1556/16 од 26.08.2016. године на додатни број телефона.

Из списка предмета произилази да су посебне доказне радње тајног надзора и снимања комуникације као и тајног праћења и снимања одређене Наредбом Пов-По1 бр 1556/16 од 22.07.2016. године према окривљеном АА продужене Наредбом судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Пов-По1 бр 1556/16 од 20.10.2016. године и одређено да ове посебне радње могу трајати најдуже три месеца, а да ће се њихово извођење прекинути чим престану разлози за њихову примену.

Имајући у виду да је Наредба за примену посебних доказних радњи и тајног надзора и снимања и тајног праћења и снимања које су одређене Наредбом Пов-По1 1556/16 од 22.07.2016. године и за које је одређено да могу трајати три месеца, продужене за још три месеца Наредбом донетом 20.10.2016. године, што значи да су биле на снази све до 20.01.2017. године, наводи захтева за заштиту законитости

браниоца окривљеног АА којима се указује да временски период од 23.10.2016. године до 16.11.2016. године није покривен наредбама о примени мера тајног надзора комуникације и трајног праћења и снимања, од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани. Супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, докази прибављени применом ових посебних доказних радњи нису изведени супротно одредбама Законика о кривичном поступку, нити су побијане пресуде обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, па је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и у овом делу оценио као неоснован.

У образложењу захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује се и да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, јер је саизвршилац ВВ пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за борбу против организованог криминала Спк-По1 15/17 од 02.03.2017. године правноснажно осуђен, за исте кривичноправне радње извршене према ББ, на основу прихваћеног споразума о признању кривичног дела из ког разлога окривљени АА није могао бити осуђен за исто кривично дело. Из наведеног произилази да је бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости поднео и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Будући да је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 1. у вези члана 33. КЗ, које је учињено у саизвршилаштву са окривљеним ВВ, свако од ових окривљених је оглашен кривим због извршења кривично-правних радњи које је сам предузео, па се пресуда којом је окривљени ВВ правноснажно осуђен, односи на овог окривљеног, а не на окривљеног АА, те стога побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца овог окривљеног указује, због чега је захтев и у овом делу од стране Врховног касационог суда оцењен као неоснован.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да се пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати-на доказима који су у поступку тајног надзора комуникације према начину прибављања у супротности са Уставом, ЗКП и другим позитивним прописима, конкретно доказима који су прибављени подстрекавањем, на начин како је то у жалби окривљеног детаљно описано, без ближег образложења у чему се наведена повреда закона састоји, па по налажењу овога суда захтев у том делу нема прописан садржај.

Врховни касациони суд се није упуштао у остале наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и којима се на други начин анализирају докази изведени током овог кривичног поступка, обзиром да погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**